

[Forsvarsministeren.]

og naturlig udvikling. Jeg mener også, at hjemmeværnet i sig selv og hele hjemmeværnstanken, således som den nu på dansk manér folder sig ud, og således som den vil komme til at udfolde sig i samspil med det øvrige forsvar, er bærer af en sund folkelig og forsvarspolitisk idé.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen er åbenbart allerede blevet træet af forhandlingerne og så for sit indre blik en række spøgelse svæve rundt i verdensrummet, og han genkaldte Hitler og Röhm og andre notabiliteter i erindringen i forbindelse med det forslag, der her foreligger. Det, der har sat det ærede medlems fantasi i så voldsomme svingninger, er, at der i forslaget under opremsningen af befalingsmænd indenfor hjemmeværnet er sat en enkelt glose ind, nemlig noget der hedder afsnitsledere, en stilling mellem kompagnichefer og distriktsledere. Det er altså det, der er den ydre foranledning til, at det ærede medlem er blevet nervøs.

Jeg vil gerne om hele dette spørgsmål om afsnitsledere, som er nævnt i lovforslaget, sige, at der til gengæld ikke i dette er nævnt noget om afsnit. Det har sin forklaring deri, at disse afsnit ikke har nogen som helst territorial inddeling, men tværtimod alene og udelukkende er formationer bestående af et antal kompagnier, som i dag ikke er fastsat på forhånd, men som vil blive fastsat alt under hensyntagen til de rent praktiske forhold på vedkommende sted, når man skal vurdere de rent militære opgaver, som hjemmeværnet kan komme til at tage sig af. Alt dette med afsnitsledere har overhovedet intet at gøre med det, som det ærede medlem fablede om.

Det ærede medlem siger afsnit og afsnitsledere, derefter siger han politigrupper og derefter bliver det likvidationsgrupper og meget andet. Det er fri fantasi det hele. Jeg aner ikke noget om, at der i denne forbindelse skulle være tale om nogen som helst politigrupper. Jeg har i hvert fald ikke på nogen som helst måde været i forbindelse med justitsministeriet eller politimyndigheder, da dette forslag blev udarbejdet. Det er en ren hensigtsmæssighedsforanstaltning, der er begrundet i erfaringer, man har gjort under de øvelser, man har haft i det hjemmeværn, man har, og der ligger ikke noget som helst nyt, langt mindre noget som helst mystisk i begrebet afsnitsledere, som er indføjet i det foreliggende lovforslag. Derfor kan jeg ikke på det spørgsmål, det ærede medlem stillede mig om, hvad disse politigrupper skulle bruges til, give noget

svar, for jeg aner ikke noget som helst om, at der er politigrupper knyttet til det lovforslag, som her er forelagt.

Når endelig det ærede medlem også ville spørge mig om, hvordan det gik i Grønland, kan jeg sige det ærede medlem, at hvis de grupper, der gerne vil oprettes deroppe — og det er der notorisk tale om —, stadigvæk skal oprettes, vil de blive underlagt den danske kommandant i Grønland.

Frode Jakobsen: Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen stillede et direkte spørgsmål til mig. Han spurgte, om den militære sagkundskab går ind for tunge våben til hjemmeværnet. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem tænker på. Hvis det er kanoner, hvad der ville synes naturligt med den formulering, er det mig ubekendt, at der findes sådanne planer. Hvis der er tale om mellemsvære våben, så må jeg sige: måske. Men på eet punkt tror jeg jeg kan gøre det ærede medlem ganske tryk. Jeg tror ikke på, at hjemmeværnet får våben, uden at den militære sagkundskab går ind for det.

Det ærede medlem spurgte, om hjemmeværnet var uddannet til at betjene sådanne våben. Jeg tror, at det ærede medlem begår en fejl ved hele tiden at glemme, at det store, store flertal af hjemmeværnets folk, før de modtager deres uddannelse som hjemmeværnsfolk, har været soldater i den danske hær. Naturligvis fordeler man opgaverne i forhold til den uddannelse, der ligger forud.

Overfor min bemærkning om, at hjemmeværnet ville være på pletten, hvis der skulle ske noget, spurgte det ærede medlem, om det samme ikke gjaldt for lokalforsvaret, om lokalforsvaret ikke også ville være på pletten. Jeg vil dertil sige nej, for hvorfor er hjemmeværnet altid på pletten først? Af de grunde, jeg nævnte før, at det er der i forvejen, og at hjemmeværnet udgør et net udover hele landet med folk i enhver landsby. Det er ikke tilfældet med lokalforsvaret. Lokalforsvaret er jo ikke tænkt som et net; man ville derved komme ind på meget vidtgående militære planer. Lokalforsvaret er tænkt som et forsvar for særlig vigtige punkter, hvor man må formode, at hjemmeværnet ikke vil være tilstrækkeligt. Det er den ene grund til, at man ikke kan nøjes med lokalforsvaret. Den anden grund er, at lokalforsvaret ikke har våben hjemme. Det er en betingelse for at kunne være tilstede hurtigt nok. Hvis man først skal til at søge uniformer og våben et andet sted, så vil det naturligvis nedsette effektiviteten.

Hvis det ærede medlem hr. Johs. Christiansen vil gå med til de to ting, for det første